

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan - nummer trettiotre

Jeff Pippenger

2026-01-21

Nummer trettiotre

Vid söndagslagen möter de etthundrafyrtiofyra tusen profetiskt arbetarna i elfte timmen. De etthundrafyrtiofyra tusen är redan beseglade och kallar då den stora skaran att komma ut ur Babylon och att stå tillsammans med dem för sjundedagssabbaten. Domen över Guds hus avslutas vid söndagslagen, och domen går därefter vidare till hedningarna, den stora skaran – Guds andra hjord. Uppenbarelseboken sju identifierar båda grupperna, och i det femte inseglet frågar martyrerna från mörka medeltiden: ”Hur länge?” innan Gud dömer den påvliga makten för deras martyrdöd. De får befallning att vila i sina gravar tills en andra grupp martyrer under påvlig förföljelse har fulltaligats, och de får vita kläder. Den stora skaran i Uppenbarelseboken kapitel sju bär vita kläder, ty de representerar den andra gruppen av påvliga martyrer i den snart annalkande krisen kring söndagslagen. Uppenbarelseboken sju och det femte inseglet behandlar dessa två grupper, liksom församlingarna Smyrna och Filadelfia. Smyrna representerar martyrerna i det slutliga påvliga blodbadet, och Filadelfia de etthundrafyrtiofyra tusen.

Petrus befinner sig vid den tredje timmen i Caesarea Filippi, och efter ”sex dagar”, inte sex timmar, skulle han befinna sig vid gränsen till söndagslagen, vilket är den nionde timmen.

Och efter sex dagar tog Jesus med sig Petrus och Jakob och Johannes, hans broder, och förde dem avsides upp på ett högt berg. Och han förvandlades inför dem; och hans ansikte lyste såsom solen, och hans kläder blev vita såsom ljuset. Och se, Moses och Elias visade sig för dem och samtalade med honom. Matteus 17:1–3.

Vid söndagslagen möter de etthundrafyrtiofyra tusen profetiskt den stora skaran. Elia representerar de etthundrafyrtiofyra tusen som inte smakar döden, och Mose representerar dem som dör i Herren. De står tillsammans med Kristus vid söndagslagen, vilket är den punkt där Kristus smörjer sitt härlighetsrike, liksom han upprättade sitt nåderike vid korset. Om du fortfarande följer den logik som vi framlägger i samband med sex timmars-perioden från tredje till nionde timmen, då är det nödvändigt att se något som är en mycket särskild illustration.

Den tredje timmen i Caesarea Filippi är alfan till den nionde timmens omega i Caesarea Maritima. Jag identifierar att det, inte sex timmar utan sex dagar senare, är Petrus på Förklaringsberget, vilket också åskådliggör den historia som kulminerar i söndagslagen, vilken är den nionde timmen. Sexdagarsperioden motsvarar sextimmarsperioden, men endast som en fraktal från Caesarea till Caesarea. Det som är mycket särskilt är att detta fenomen, att en fraktal av historien finns inom sextimmarsperiodens historia, är exakt vad som sker när man beaktar pingstsäsongen. De sex timmarna från Kristi död till Pingsten är en fraktal av perioden från korset till år 34 e.Kr., då den heliga veckan avslutades och evangeliet gick till hedningarna.

”Nu stängde stolthet och avund dörren för ljuset. Om de uppgifter som herdarna och de vise männen förde fram hade tillmätts trovärdighet, skulle de ha försatt prästerna och rabbinerna i en ytterst föga avundsvärd ställning och vederlagt deras anspråk på att vara uttolkare av Guds sanning. Dessa lärda lärare ville inte nedlåta sig till att undervisas av dem som de kallade hedningar. Det kunde inte vara så, sade de, att Gud hade gått dem förbi för att meddela sig med okunniga herdar eller oomskurna hedningar. De beslutade att visa sitt förakt för de rapporter som väckte kung Herodes och hela Jerusalem. De ville inte ens gå till Betlehem för att se om dessa ting förhöll sig så. Och de förmådde folket att betrakta intresset för Jesus som ett fanatiskt upphetsningstillstånd. Här började prästerna och rabbinerna förkasta Kristus. Från denna punkt växte deras stolthet och hårdhet till ett fast rotat hat mot Frälsaren. Medan Gud öppnade dörren för hedningarna, stängde de judiska ledarna dörren för sig själva.” Messias, s. 62.

Mitt i den heliga veckan blev Kristus korsfäst. Tre och ett halvt år senare stenades Stefanus och Kornelius kallade på Petrus. Tre och ett halvt år efter korset är nådatiden helt avslutad för det gamla Israel. Då blickade Stefanus in i himlen och såg Kristus stående, vilket är symbolen för nådatidens avslutning i Daniel tolv vers ett. Dörren stängdes för det gamla Israel och öppnades för hedningarna.

Under tidsperioden från Kristi död vid den nionde timmen till Stefanos död och Petrus kallelse vid den nionde timmen är Kornelius och Stefanos två vittnen om att de ett tusen två hundra sextio profetiska dagarna fullbordades. Från dödens nionde timme till dödens nionde timme var 1 260 profetiska dagar. Den nionde timmen av död fram till den nionde timmen vid pingsten identifierar en fraktal av de 1 260 dagarna inom ett tidsrum av femtiotvå dagar.

Den fraktal som var pingstsäsongen befinner sig i början av dessa 1 260 dagar, och vid slutet av dessa dagar är Petrus profetiskt placerad både vid den tredje och den nionde timmen i Caesarea. De två Caesarea representerar alfa och omega i en profetisk sex timmars period. Inom den profetiska sex timmars perioden mellan de två Caesarea färdas Petrus i sex dagar och kommer till Förklaringsberget. Berget representerar beseglingen som kulminerar i söndagslagen, där den triumferande församlingen upphöjs över alla bergen. Dessa sex dagar representerar sex timmars perioden från Caesarea till Caesarea och utgör en fraktal inom perioden, liksom pingstsäsongen var en fraktal i början av just samma heliga period.

Den inledande fraktalen var en uppfyllelse av vårhögtiderna förknippade med pingsttiden. Den avslutande fraktalen från Caesarea Filippi till Förklaringsberget är också profetiskt sammanbunden med den heliga veckan. På berget talade Fadern, såsom han hade gjort vid Kristi dop och såsom han skulle göra strax före korset. Fadern talade hörbart tre gånger från den heliga veckans början ända fram till korset. En gång vid dopet, sedan på Förklaringsberget, och därefter talade han i skuggan av det annalkande korset.

Korset är omegan för de 1 260 dagarna som började vid hans dop. Dopet och korset är särskilda vägmärken för den heliga veckan i Daniel nio och identifierar därmed Förklaringsberget som en del av den heliga veckan. Om det första och det sista uppfyller vägmärken i profetian om den heliga veckan, då måste av profetisk nödvändighet även vägmärket i mitten göra detsamma.

Dopet är den första ängeln; Förklaringsberget är det andra och korset är det tredje. På berget identifierade Gud Mose och Elia som vägmärken för kvarlevans församling. Tillämpningen binds samman med den trefaldiga symbolen Petrus, Jakob och Johannes. Det fanns tre tillfällen då Jesus tog Petrus, Jakob och Johannes med sig. Första gången var vid uppväckelsen av Jairus dotter, den andra var förklaringen på berget och den tredje var Getsemane. Första gången bevittnade Petrus, Jakob och Johannes en uppstånden tolvårig jungfru.

Och det skedde, när Jesus kom tillbaka, att folket tog emot honom med glädje; ty alla väntade på honom. Och se, då kom en man vid namn Jairus, och han var en synagogföreståndare; och han föll ned för Jesu fötter och bad honom att komma till hans hus. Ty han hade en enda dotter, omkring tolv år gammal, och hon låg för döden. Men medan han gick dit, trängde folket sig in på honom. Lukas 8:40–42.

Namnet Jairus betyder ”upplysaren” och ”att vara lysande och härlig”. Av de tre tillfällen då Petrus, Jakob och Johannes uteslutande var Kristi gäster, var detta första gången, och Jairus representerar den första ängeln som upplyser jorden med sin härlighet. Den tolvåriga jungfrun representerar de jungfrur som skall uppstå såsom de etthundrafyrtiofyra tusen. Kristus nådde den jungfruliga dotterns hem efter sitt möte med en kvinna som hade haft blödningar i tolv år.

Och en kvinna, som hade haft blödningar i tolv år och hade använt hela sin egendom på läkare men inte kunnat botas av någon, kom bakom honom och rörde vid kanten av hans mantel; och genast stannade hennes blödning. Lukas 8:43, 44.

En tolvårig jungfru identifieras, och i nästa vers identifieras därefter en kvinna som hade haft blodgång i tolv år. Kvinnan hade blodgången under hela jungfruns livstid. Jesus var på väg att gå förbi kvinnan med blodgången för att nå fram till jungfrudottern. Kvinnan representerar den förste ängeln budskap, såsom det framställs genom budskapet till Laodicea. Kristus stod i begrepp att uppväcka och ge jungfrun liv, och den sjuka kvinnan, den laodiceiska kvinnan, hade ännu en kort möjlighet att röra vid Gudomen. Ett barn representerar den sista generationen, och Jesus går förbi en sjuklig kvinna, Laodicea, för att uppresas den yttersta tidens jungfru. När jungfrun uppväcks har kvinnan antingen blivit botad eller gått miste om tillfället.

Ett kännetecken för den första ängeln är fruktan, och det finns två slags fruktan.

Medan han ännu talade, kom någon från synagogföreståndarens hus och sade till honom: Din dotter är död; besvära inte Mästaren. Men när Jesus hörde det, svarade han honom och sade: Frukta inte; tro allenast, så skall hon bli frisk. Luk. 8:49, 50.

Sedan går Petrus, Jakob och Johannes in i rummet där uppståndelsen, symboliserad genom Kristi dop, framställde bemyndigandet av den första och den tredje ängeln. Förklaringsberget är andra gången som Petrus, Jakob och Johannes är vittnen. Förklaringsberget är den andra ängeln, och när Kristus tog samma lärjungar med sig till Getsemane, representerade det den tredje ängeln. Vid det andra steget, på Förklaringsberget, finns där en ”fördubbling”, ty bergets vägmärke är det mellersta av de tre tillfällen då Fadern talade. Det första var vid hans dop, vilket svarar mot uppståndelsen av den tolvåriga jungfrun, det andra var berget, och det tredje var strax före korset. De tre gånger som Fadern talade och de tre gånger som de tre lärjungarna gick för sig själva med Jesus är

sammanbundna genom det faktum att det andra vägmärket i endera linjen är Förklaringsberget.

Och när han kom in i huset, lät han ingen gå in utom Petrus och Jakob och Johannes samt flickans far och mor. Och alla grät och begrät henne; men han sade: Gråt inte; hon är inte död, utan sover. Och de hånade honom, eftersom de visste att hon var död. Men han drev ut dem alla och tog henne vid handen och ropade: Flicka, stå upp. Och hennes ande kom tillbaka, och hon stod genast upp; och han befälde att man skulle ge henne något att äta. Och hennes föräldrar blev utom sig av häpnad; men han förbjöd dem att tala om för någon vad som hade skett. Lukas 8:51–56.

Petrus, Jakob och Johannes bevittnar den första ängeln vid jungfruns uppståndelse, hon som hade sovit, såsom Lasarus. När hon vaknade, steg hon genast upp och gavs mat. När Elia och Mose uppstår i Uppenbarelseboken elva, reser de sig genast, och därefter utgjuts den helige Ande utan mått, vilket representerar jungfruns föda. Förklaringsberget inföll sex dagar efter Caesarea Filippi, utom när Lukas återger händelserna.

Och det hände sig omkring åtta dagar efter dessa ord, att han tog med sig Petrus och Johannes och Jakob och gick upp på berget för att bedja. Och medan han bad, förvandlades hans ansiktes utseende, och hans klädnad blev vit och skinande. Och se, två män talade med honom; det var Mose och Elia. Lukas 9:28–30.

Matteus och Markus säger båda uttryckligen ”efter sex dagar”, och Lukas säger ”omkring” åtta dagar. Bibelns författare använde två sätt att räkna tid: det ena kallat inklusiv räkning och det andra exklusiv. Vid första anblicken kan det förefalla som motsägelser, men det faktum att Lukas sade ”omkring” visar att han talade i inkluderande termer, och när Matteus och Markus säger ”efter sex dagar”, visar de att de räknade hela dagar och inte den dag som inledde åttadagarsperioden eller den dag som avslutade åttadagarsperioden. Skillnaden ger upphov till två numeriska symboler för samma tidsperiod: det ena är talet åtta och det andra är de sex dagarna.

Det som fastställs genom de två vittnesbörden om perioden om sex eller åtta dagar från Caesarea Filippi och Förklaringsberget är att under den period då Kristus förseglar de etthundrafyrtiofyra tusen, representerar talet åtta de åtta själarna i Noas ark, och talet sex representerar den sjätte församlingen, Filadelfia, som är bestämd att vara den församling som är den åttonde, och som är av de sju. De förvandlas till den åttonde vid förhärligandet av Mose, Elia och Kristus. Förhärligandet på berget är också förebildat genom förhärligandet på berget i Moses historia.

När Mose steg upp på berget tog han sjuttio äldste och Josua med sig.

Sedan gick Mose upp, och Aron, Nadab och Abihu, och sjuttio av Israels äldste. Och de såg Israels Gud; och under hans fötter var något såsom ett golv av safirsten, klart såsom själva himlen. Men mot de förnämsta bland Israels barn räckte han inte ut sin hand; och de såg Gud och åt och drack. Och Herren sade till Mose: Kom upp till mig på berget och stanna där; och jag skall ge dig stentavlorna, lagen och buden som jag har skrivit, så att du kan undervisa dem.

Och Mose stod upp, och hans tjänare Josua; och Mose gick upp på Guds berg. Och han sade till de äldste: Vänta här på oss, till dess vi kommer tillbaka till er; och se, Aron och Hur är hos

er: om någon har något ärende, må han gå till dem.

Och Mose steg upp på berget, och ett moln övertäckte berget. Och Herrens härlighet vilade över Sinai berg, och molnet övertäckte det i sex dagar; och på sjunde dagen kallade han på Mose ur molnets mitt. Och åsynen av Herrens härlighet var såsom förtärande eld på bergets topp i Israels barns ögon. Och Mose gick in i molnets mitt och steg upp på berget; och Mose var på berget i fyrtio dagar och fyrtio nätter. 2 Moseboken 24:9–18.

Den första ängelns budskap var uppväckandet av Jairus dotter, i överensstämmelse med Kristi dop. Sex dagar senare kom sedan Förklaringsberget, vilket är den andra ängeln, som ledde till korset, vilket är den tredje ängeln. Såsom den andra ängeln har berget ett dubbelt vittnesbörd, i det att Faderns tal på berget sammanbinds med en andra linje av de tre. De tre gånger då Petrus, Jakob och Johannes var Kristi exklusiva gäster, och de tre gånger då Fadern talade, identifierar båda den andra uppenbarelsen av Faderns röst, och den andra gången Jesus tog med sig Petrus, Jakob och Johannes var på Förklaringsberget. Bergets andra vägmärke har ett dubbelt vittnesbörd i Faderns röst och de tre lärjungarna, ty det andra budskapet identifierar alltid en ”fördubbling”.

Den sex timmar långa perioden mellan afton- och morgonoffren, vilken återges genom Matteus’ och Markus’ sex dagar från Caesarea Filippi till berget, framställs genom Moses’ sex dagar, till dess att han kallas in i molnet på den sjunde dagen.

Linjen börjar med den andre ängelns dröjsmålstid, då Mose instruerar de sjuttio äldste att ”dröja” tills han återvänder. De första sex dagarna i linjen är avskilda, men utgör ändå en del av de sammanlagda 46 dagarna. De sex dagarna är en period som leder fram till det tredje provet, representerat av fyrtio dagar. De 46 dagarna symboliserar templet; de sex dagarna är de sex timmarna från Kristi död till Pingsten, de sex timmarna från hans korsfästelse till hans död, de sex timmarna från Caesarea till Caesarea och de sex timmarna från Petrus i övre salen till templet. Mose tar emot förbundets lag och får anvisningarna om hur templet skall uppresas. Fastän Bibeln säger att ingen människa har sett Gud, ”såg” de äldste ”Israels Gud”. Guds förhärlikande på berget med Mose och de äldste var en förebild på förhärlikandet på Förklaringsberget. Båda innefattar perioden om sex dagar. Moses linje inbegriper den andre ängelns dröjsmålstid och de fulla fyrtiosex dagarna som representerar templet. De fyrtio dagar då han tog emot lagen representerar beseglingen.

Petrus var i Caesarea Filippi vid tredje timmen, på väg till Caesarea Maritima vid nionde timmen, och efter sex till åtta dagar är han på berget, där han dröjer kvar med Mose sjuttio äldste när han ser en syn av den förhärlikade Herren, liksom Daniel gjorde i kapitel tio. Daniel såg Herren ansikte mot ansikte, liksom Gideon och de sjuttio äldste. Förklaringsberget är den plats där den laodiceiska rörelsen av de etthundrafyrtiofyra tusen förvandlas till den filadelfiska rörelsen av de etthundrafyrtiofyra tusen. De blir den åttonde församlingen, som är den sjätte församlingen; således ser vi sex dagar och åtta dagar.

De sex timmarna från korsfästelsen till Hans död, Pingstens sex timmar, de sex timmarna från Caesarea till Caesarea, de sex dagarna till Förklaringsberget och de sex dagar för Mose som ledde till de fyrtio dagarna är samma linje. Mellan Caesarea Filippi, som är Panium, och söndagslagen

blir de hundra fyrtiofyra tusen beseglade. Denna besegling orsakar en åtskillnad.

Och jag, Daniel, såg ensam synen; männen som var med mig såg inte synen, men en stor bävan kom över dem, så att de flydde bort för att gömma sig. Daniel 10:7.

Mose skilde sig från de äldste när han sade: ”Dröjen I kvar här för vår skull, till dess vi komma tillbaka till eder.” Mose skilde sig från de sjuttio vid dröjsmålets tid, och sjuttio veckor representerar provotid för det förra förbundsfolket. När den sjuttionde veckan var till ända, och denna sjuttionde vecka var den heliga vecka då Kristus bekräftade förbundet med många, skilde sig Kristus då helt och fullt från det förra förbundsfolket. Den tid då det förra förbundsfolket kunde få sin blodgång botad, vilket för dem innebar att tro att de blev frälsta genom Abrahams blod, var över, och den tolvåriga jungfrun uppväcktes för att tjäna. När dröjsmålets tid väl hade börjat, mottog Mose förbundets lag och anvisningarna för uppförandet av templet.

När Petrus, Jakob och Johannes var på berget, representerar Guds folks besegling, och deras därefter följande upprättande såsom ett baner, detta förbundsfolk såsom de etthundrafyrtiofyratusendes tempel. Arbetarna i den elfte timmen förenas därefter med detta tempel.

Så säger Herren: Håll fast vid rätten och öva rättfärdighet, ty min frälsning är nära att komma och min rättfärdighet att uppenbaras. Salig är den människa som gör detta, den människoson som håller fast vid det, som håller sabbaten så att han inte ohelgar den och avhåller sin hand från att göra något ont. Främlingens son, som har slutit sig till Herren, må inte säga: Herren har helt och hållet avskilt mig från sitt folk. Inte heller må eunucken säga: Se, jag är ett torrt träd. Ty så säger Herren om de eunucker som håller mina sabbater och väljer det som behagar mig och håller fast vid mitt förbund: Åt dem skall jag i mitt hus och inom mina murar ge en plats och ett namn som är bättre än söners och döttrars; jag skall ge dem ett evigt namn, som inte skall utplånas. Också främlingens söner, som sluter sig till Herren för att tjäna honom och för att älska Herrens namn, för att vara hans tjänare, var och en som håller sabbaten så att han inte ohelgar den och håller fast vid mitt förbund, dem skall jag föra till mitt heliga berg och låta dem glädja sig i mitt bönehus. Deras brännoffer och deras slaktoffer skall bli välbehagliga på mitt altare, ty mitt hus skall kallas ett bönens hus för alla folk.

Så säger Herren Gud, han som församlar Israels fördrivna: Ännu fler skall jag församla till honom, förutom dem som redan har blivit församlade till honom. Jesaja 56:1–8.

Petrus, Jakob och Johannes, liksom Mose, representerar ”Israels fördrivna”, som fördrivs av sina bröder som hatade dem.

Så säger Herren: Himlen är min tron, och jorden är min fotapall. Var är då det hus som ni bygger åt mig? Och var är den plats där jag finner vila?

Ty alla dessa ting har min hand gjort, och så har allt detta blivit till, säger Herren. Men till den vill jag se, till den som är fattig och har en förkrossad ande och bävar för mitt ord. Den som slaktar en oxe är såsom om han dräpte en människa; den som offrar ett lamm, såsom om han högg av en hund halsen; den som frambär ett matoffer, såsom om han offrade svinblod; den som tänder rökelse, såsom om han välsignade en avgud. Ja, de har utvalt sina egna vägar, och

deras själ har sin lust i deras styggelser. Därför skall också jag utvälja deras hemsökelse och låta det som de fruktar komma över dem; eftersom ingen svarade när jag kallade, och de inte hörde när jag talade, utan gjorde det som var ont i mina ögon och utvalde det som jag inte hade behag till.

Hören Herrens ord, ni som bävar för hans ord: Era bröder, som hatade er, som fördrev er för mitt namns skull, sade: Må Herren bli förhärlicad. Men han skall uppenbara sig till er glädje, och de skall komma på skam. Jesaja 66:1–5.

Ordet ”glädje” förekommer talrika gånger och på olika sätt i Skrifterna, liksom ordet ”skam”. I sammanhanget av Petrus budskap från Joels bok utgör skam i kontrast till glädje en parallell, såsom de visa och de dåraktiga eller vetet och ogråset. Skam och glädje representerar, i Joels sammanhang, dem som har oljan, eller budskapet om det senare regnet, i motsats till dem som inte har det. Det är först när man ser denna detalj som man kan nå fram till den djupare innebörden av: ”Era bröder som hatade er, som drev ut er för mitt namns skull.” Dessa bröder är de som i Spalding and Magan, sidan ett och två, är de ”namnkristna adventisterna, likt Judas”, som kommer att ”förråda oss åt katolikerna”, ”ty de hatade oss på grund av sabbaten, eftersom de inte kunde vederlägga den”. Era bröder som hatar er driver ut er på grund av budskapet om landets sabbat, Moses sju gånger, vilket inte kan vederläggas. Poängen här är att man blir utdriven över en lärostrid, en debatt, såsom Jesaja kallar det, och den läromässiga debatten är budskapet om det senare regnet.

Joel kallar det budskapet ”nytt vin”, och om du har det budskapet, har du glädje. Om du inte har det, vaknar du såsom Joels drinkare för att finna att det nya vinet är avskuret från din mun. Vid den tidpunkten är du profetiskt ”till skam”. Den grupp som har oljan, har glädje, och den grupp som inte har någon olja är till skam. Oljan är också nytt vin, och den är förknippad med glädje. Därför säger Jesaja: ”Hören Herrens ord.” Den ena gruppen väljer att höra, och den andra lyssnar inte till basunens ljud. Jesaja identifierar särskilt den grupp som hör, när han säger: ”I som bäven för hans ord.” Herren samlar dem som har blivit utdrivna på grund av budskapet som kom vid 9/11, och vid söndagslagen samlar han Jesajas eunucker, som framställs som torra träd. Om de vill hålla fast vid förbundet, skall de inte längre vara skilda från Guds heliga berg.

En eunuck eller ett torrt träd representerar död. En eunuck kan inte fortplanta sig, och ett torrt träd har inget liv. Löftet är att om dessa hedningar, eller arbetare i elfte timmen, tar emot förbundet som representeras av sabbaten, skall de få söner och döttrar. Först samlar Han Israels fördrivna, sedan upphöjer Han dessa fördrivna till ett baner och samlar därefter sin andra hjord. Den första och den andra samlingen representerar perioden från 9/11 fram till söndagslagen, då den helige Ande bestänker, och även perioden från söndagslagen till dess att Mikael träder upp och det sena regnet utgöts utan mått. I båda perioderna är det sena regnet ett budskap som, om du har det, bringar glädje, och om du inte har det, bringar skam.

Matteusevangeliet är indelat i tre linjer, vilka representerar de tre ånglarna i Uppenbarelseboken fjorton. Var och en av de tre linjerna innehåller också fraktaler av de tre ånglarna. Den andra linjen, från kapitel elva till och med kapitel tjugotvå, utgör centrum, ty den är den andra ångeln, som är placerad mellan den första och den tredje ångeln. Matteusevangeliet är i sig självt en centrumlinje,

när vi betraktar kapitel elva till och med tjugotvå i sammanhanget av Första Mosebokens och Uppenbarelsebokens förbundskapitel.

Centrum i de tolv förbundskapitlen är Matteus', och centrumlinjen i Matteus' tre linjer återfinns i samma tolv kapitel. Centrum i dessa tolv kapitel är förseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Denna centralpunkt representeras av tre verser, vilka överensstämmer med de tre centralverserna i Första Mosebokens och Uppenbarelsebokens tolv förbundskapitel.

Petrus är centrum i centrum i centrum, och han representerar den första och den sista kristna bruden. Detta är Alpha och Omegas signatur. Palmoni satte också sin signatur på Petrus namnbyte, när han utformade gåtan i Petrus namn på engelska. Jesus talade till Petrus på hebreiska, och samtalet nedtecknades på grekiska och därefter återgavs på engelska. På engelska namngav Palmoni Petrus genom att använda den 16:e bokstaven i det engelska alfabetet, följd av den 5:e bokstaven, som följs av den 20:e, som följs av den 5:e, som följs av den 18:e, i full vetskap om att när han såsom Palmoni skapade det namn som skulle gå från hebreiska, till grekiska, till engelska. Han utformade också att det engelska namnet skulle möjliggöra en gåta där dessa fem bokstäver multipliceras för att nå talet etthundrafyrtiofyratusen. Palmoni, som också är den förste och den siste, utformade att den första av dessa fem och den sista av de fem engelska bokstäver som bildar namnet Peter är den 16:e och den 18:e bokstaven, ty namnet Peter skulle förekomma i Matteus 16:18.

Med allt detta om Petrus behöver vi fortfarande behandla det ”gyllene snittet”. Det gyllene snittet representeras av Matteus 16:18, ty förhållandet är 1,618. Det gyllene snittet är förbundet med naturens fraktaler, och när Palmoni lokaliserar Petrus i Matteus 16:18, identifierar Palmoni därmed att den profetiska nyckel som läggs på Eljakims skuldra i Jesaja 22:22, och de profetiska nycklar som ges åt Petrus och församlingen i detta avsnitt, innefattar profetiska fraktaler.

Från Caesarea Filippi vid tredje timmen till Caesarea Maritima vid nionde timmen framställer ett fraktalmönster av tiden från tredje timmen, då Kristus korsfästes, till den nionde timmen, då Kornelius sände bud efter Petrus. Den pentekostala tidsperioden från tredje timmen vid korsfästelsen till Petrus i templet vid pingsten vid den nionde timmen är ett fraktalmönster av de 1 260 dagarna från korset till Kornelius. De tre gånger Fadern talade är ett fraktalmönster av de tre änglarna, liksom de tre gånger då Jesus endast tog med sig Petrus, Jakob och Johannes. Den profetiska information som är kodad i de verser där Petrus illustrerar de etthundrafyrtiofyra tusen är lika djup som någon sanning någonsin har varit, och ändå har vi ännu inte placerat Petrus i Panium i Daniel elva.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

Petrus, Jesu Kristi apostel, till de främlingar som är kringspridda i Pontus, Galatien, Kappadokien, Asien och Bitynien, utvalda efter Gud Faderns förutvetande, i Andens helgelse, till lydnad och Jesu Kristi blods bestänkelse: Nåd vare med er och frid i överflöd. Välsignad vare vår Herres Jesu Kristi Gud och Fader, som efter sin stora barmhärtighet har fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda, till ett oförgängligt och obesmittat arv, som inte kan förvissna, förvarat i himlen åt er, som genom tro bevaras i Guds

kraft till den frälsning som är färdig att uppenbaras i den sista tiden.

Däri fröjdar ni er storligen, fastän ni nu för en liten tid, om så måste vara, är bedrövade genom mångahanda frestelser, för att er trons prövning, som är mycket dyrbarare än det förgängliga guldets, vilket dock provas genom eld, må befinnas leda till pris och ära och härlighet vid Jesu Kristi uppenbarelse. Honom älskar ni, fastän ni inte har sett honom; och fastän ni nu inte ser honom, tror ni dock på honom och fröjdar er med en utesäglig och härlig glädje, då ni vinner målet för er tro: era själars frälsning.

Om denna frälsning har profeterna forskat och ivrigt utforskat, de som profeterade om den nåd som skulle komma er till del. De sökte efter vilken tid eller hurdan tid Kristi Ande, som var i dem, utvisade, när den på förhand vittnade om Kristi lidanden och den härlighet som skulle följa. För dem blev det uppenbart att det inte var sig själva, utan oss, de tjänade med det som nu har förkunnats för er av dem som har predikat evangeliet för er genom den Helige Ande, utsänd från himmelen; detta är sådant som änglarna längtar efter att få skåda in i.

Därför, omgjorda länderna på ert sinne, var nyktra och sätt ert hopp helt till den nåd som skall komma er till del vid Jesu Kristi uppenbarelse. Som lydiga barn skall ni inte forma er efter de forna begärens från den tid då ni levde i okunnighet. Nej, liksom han som har kallat er är helig, så skall också ni vara heliga i all er vandring. Ty det är skrivet: Ni skall vara heliga, ty jag är helig.

Och om ni åkallar Fadern, som utan anseende till personen dömer efter var och ens gärning, så vandra här i fruktan under tiden för er främlingsvistelse. Ni vet ju att det inte var med förgängliga ting, såsom silver eller guld, som ni blev friköpta från ert fåfängliga liv, sådant som ni ärvt från era fäder, utan med Kristi dyrbara blod, såsom blodet av ett lamm utan fel och utan fläck. Han var visserligen förutbestämd före världens grundläggning men har blivit uppenbarad i dessa yttersta tider för er skull, ni som genom honom tror på Gud, som uppväckte honom från de döda och gav honom härlighet, så att er tro och ert hopp skulle vara till Gud. Då ni har renat era själar genom att lyda sanningen genom Anden till uppriktig broderlig kärlek, så älska varandra innerligt av ett rent hjärta. Ni är födda på nytt, inte av förgänglig säd utan av oförgänglig, genom Guds ord, som lever och består för evigt. Ty allt kött är såsom gräs, och all människans härlighet såsom gräsets blomma. Gräset vissnar bort, och dess blomma faller av. Men Herrens ord består för evigt. Och detta är det ord som genom evangeliet har förkunnats för er. 1 Petrus 1:1–25.